

"Ekonomik gücüyle ters orantılı olarak son 50 yılda Amerika'dan sonra NATO'daki ikinci en büyük orduya sahip olan Türkiye'ye, birçok bakımlardan haksızlık yapıldığı ve bu haksızlığın bugün dahi devam ettiği kanaatindeyim.

Şöyle ki... Doğru dürüst ordusu bile olmayan NATO ülkeleri, uzun yıllar NATO Genel Sekreterliği'ni yapmıştır. NATO'da ikinci en büyük orduya sahip Türkiye'nin şimdiye kadar bu görevi yapmaması düşündürücü değil midir? Eğer bir teşkilatta devletler güç nispetinde temsil olunuyorsa, Türkiye, Amerika'dan sonra ikinci büyük orduya sahiptir. Yani Genel Sekreter Amerikalı oluyorsa, Genel Sekreter Yardımcısı Türk olmalıdır. Ancak, NATO'nun 50 yılı aşkın tarihinde NATO Genel Sekreterliği Türkiye'ye verilmediği gibi, Genel Sekreter Yardımcılığı da verilmemiştir. O zaman insan ister istemez, 50 yıldır niçin bu kadar büyük bir orduyu beslediğimizizin sebeplerini sorgulamaya başlıyor. En küçük bir teşkilatta bile başkan ve üyeler güçleri nispetinde temsil edilirken, NATO gibi uluslararası bir teşkilatta bunun gerçekleşmemesi ilginç değil midir? Belçika'nın iki, Hollanda'nın üç defa Genel Sekreterlik yapmasını nasıl ve neyle izah edeceğiz?"

Gizli belgeler ışığında etnik grupların devleti ele geçirme metotları...

baltanın sapı bizden

Araştırmacı yazar Yasin Aslan'ın tamamı Amerikan, İngiliz ve Rus gizli belgelerine dayalı 296 sayfadan ve 17 bölümden oluşan "*Baltanın Sapı Bizden*" adlı 13'cü kitabı, yayınlandığı ilk günden (Ekim 2005) beri büyük yankılar uyandırıyor. Gerçi "*çok satanlar*" listesinde yer almıyor ama, etkili ve yetkili çevrelerde çok tartışılıyor, çok konuşuluyor. Özellikle "*Gizli Belgeler Işığında Etnik Grupların Devleti Ele Geçirme Metotları*" bölümü, oldukça dikkat çekici... Kitabın bir başka dikkat çekici tarafı da belgelerin "orijinal" olması...

Yasin Aslan, bu "*orijinal*" belgelerle kitaptaki gerçekleri çarpıtmak isteyenlere de böylece fırsat vermemiş oluyor.

Kitap; hâkim güçlerin İslam Dünyası'na bakış tarzlarını, Müslüman ülkelere ait zenginlikleri nasıl ele geçirdiklerini, gelişmekte olan ülkeleri nasıl sömürgeleri haline getirdiklerini, çeşitli bahanelerle başka ülkelerin iç işlerine nasıl müdahale ettiklerini ve kendi silah sanayilerine nasıl kaynak sağladıklarını... Menfaatlerine ters düşen iktidarları ve liderleri darbelerle nasıl devirip, istedikleri kişileri nasıl iktidara taşıdıklarını... Özellikle azınlıkları hangi amaçlarla iktidara getirdiklerini, her bir ülke için özel programlar hazırlayarak başta din adamları olmak üzere kullanacakları hedef kitleleri tespit ederek nasıl ele geçirdiklerini... Dost ve müttefiklerine menfaatleri doğrultusunda nasıl bir ikiyüzlülük sergilediklerini açıkça ortaya koyuyor.

Yasin Aslan'la "yüzeysel" bir söyleşi yaptık. Ama size tavsiyem, bu söyleşiyi yetinmeyin. "*Baltanın Sapı Bizden*"'i mutlaka okuyun. İnanın, çok şey kazanacaksınız...

***

Bölgemizdeki gelişmeler, çok tehlikeli boyutlara tırmanıyor. İran'da, sanki tarih tekerrür edecek gibi... Söyleşimize, Güney Azerbaycan'la da bağlantılı olmak üzere İran'ın yakın tarihine kısaca bir göz atarak başlasak...

Tabii... Bildiğiniz gibi, İngiltere, 1921'de İran'da yönetimi elinde bulunduran Türk Gacar Sülalesi'ni devirmek için Albay Rıza Han'ı desteklemişti. Rıza Han, Savaş Bakanlığı ve Başbakanlık yapmıştı; daha sonra

Gacar Sülalesi'ni iktidar dan uzaklaştırarak kendisini Şah ilan etti. Rıza Şah, II. Dünya Savaşı sırasında oğlu Muhammet Rıza Pehlevi'nin lehine tahttan çekildi.

Iran, 1941'den beri İngiltere ve Sovyetler Birliği'nin ortak işgali altındaydı. Fakat her iki ülke üçlü anlaşmaya uygun olarak 1946'da ordularını Iran'dan çıkarmak

zorundaydı. Bu dönemde Iran Şahı'nı devirmek için bir "Azerbaycan Hareketi" oluşturuldu. Sovyetler Birliği bu harekete destek vermek amacıyla ordusunu bu bölgede tutuyordu. Amerika ise, Sovyetler Birliği'nin bu bölgede etki alanını genişletmesine seyirci kalmak istemiyordu. Amerika, bölgedeki petrol yataklarından dolayı bu bölgede "kukla" bir hükümet kurmuştu. Bir Beyaz Saray yetkilisi, "Sovyetler Birliği'nin Iran'a sızması, bizim Orta Doğu petrollerine devamlı ulaşmamıza engel olmaktadır" demişti o zamanlar.

II. Dünya Savaşı'ndan sonra Amerika ile Sovyetler Birliği arasındaki ilk krizlerden birisi Iran'ın kuzeyiyle yani Güney Azerbaycan'la ilgiliydi. Sovyetler Birliği'nin bölgeye yönelik davranışlarını kasti saldırganlık olarak değerlendiren Truman Hükümeti, Şah'ın, Iran'ın kuzey sınırına (Güney Azerbaycan'a) ordu gönderme kararını desteklemişti. Kriz, ancak 1946'nın sonlarına doğru

Sovyetler'in yardımıyla kurulan Güney Azerbaycan Hükümeti'nin devrilmesiyle aşıldı.

Bu olay, Amerika'nın komünizmi durdurma politikasının, başka bir ifadeyle, Soğuk Savaş'ın başlangıcını oluşturmuş ve 1989'a kadar da devam etmiştir.

1951'de yapılan genel seçimlerde milliyetçi çizgisiyle tanınan Muhammet Musaddık Başbakan

oldu. Musaddık, seçim öncesi verdiği sözünü tutarak, İngiltere'nin kontrolü altında olan Iran-İngiliz petrol şirketini millileştirdi. Musaddık'ın 1951'de petroleri millileştirmesinin asıl amacı, ülkesinin petrol gelirlerindeki payını artırmaktı. Iran petroleri üzerindeki haklarından vazgeçmeyen İngiltere, Batılı ülkelerin Iran'ı boykot etmesini sağladı. Bu boykot, Iran ekonomisine büyük zarar verdi. Başbakan Musaddık'ın petrol şirketini millileştirmesini desteklemeyen Şah, Ağustos 1953'te ülkeden kaçtı. İngiltere'nin teklifi üzerine, Amerika ve İngiltere, Musaddık'a karşı ortak bir darbe hazırladı. Darbe, planlandığı gibi 19 Ağustos 1953'te başladı. Darbe girişimcilerinin bazı zorluklarla karşılaşmasına rağmen, darbe, başarıyla sonuçlandı ve halkın oylarıyla seçilen Musaddık, bir gün sonra teslim oldu. "Gizli Eylem Planı"nda da ifade edildiği gibi emekli General Zahidi, Şah'ın desteğiyle ülkenin yeni Başbakanı olduğu ilan etti.

CIA, İngiliz İstihbarat Teşki-

Savaş, para sızdırma ve haraç alma sistemidir

Soğuk Savaş döneminde en büyük tehlikenin Sovyetler Birliği'nden geldiği varsayılmaktaydı. Fakat bu tehlike, bir dereceye kadar gerçektir. Çünkü tehlike, oldukça abartılmıştı ve bazı durumlarda da özel olarak uydurulmaktaydı. Bu tehlike 4 temel amaca hizmet etmekteydi:

Bu tehlike, Batılı ülkelerin silahlı kuvvetlerinin, Sovyet yayılmacılığına karşı "savunma" gerekçesiyle başka ülkelere müdahale etmesine zemin hazırlıyordu... Bu tehlike, bazı hükümetlerin komünizme karşı siper görevi gördükleri bahanesinin arkasına gizlenmelerine imkân sağlıyordu... Bu tehlike, bazı hükümetlerin, düşmanın ülkeye sızmasını önlemek bahanesiyle, rejim aleyhtarlarını ezmesine zemin hazırlıyordu... Ve bu tehlike, bazı ülkelerin silah satışlarından büyük paralar kazanmasının kapısını açıyordu...

Amerikalı Tuğgeneral Smedly Butter 'War is a Ratchet' adlı eserinde, savaşı, uluslararası para sızdırma ve haraç alma sistemi olarak tasvir etmektedir. Tuğgeneral Smedly Butter'e göre, savaş, para sızdırma ve haraç alma sistemidir. Bu hep böyle olmuştur. Bu, muhtemelen en eski, en kârlı ve en çirkin işidir. Savaş, kazancın dolar, kaybın insan olduğu tek sistemdir. Bu para sızdırma sistemini, ülkeyi yöneten küçük bir grup çok iyi bilmektedir. Halkın bundan haberi bile yoktur. Savaş, halkın büyük çoğunluğu adına küçük bir azınlığa kazanç sağlayan bir sistemdir. 🌀

"Batılı ülkeler, 1979'da eski Sovyetler Birliği'nin güneyindeki Müslüman ülkeleri Moskova'ya karşı ayaklandırmak amacıyla İran'da Humeyni Rejimi'ni kurdurmuştur. Şimdi ise Büyük Orta Doğu Projesi çerçevesinde Güney Azerbaycan Türklerinin gücünü kullanarak kendi kurdurduğu rejimi değiştirmek ve yerine bölgede gerçekleştirmeye çalıştığı sistem için uygun bir rejim oluşturmak istemektedir."

SANITIZED COPY

FRP deputies who had been most vociferous in their condemnation of the "old-guard" mentality.

A few members of the opposition Democratic Party have advocated rather more extreme measures aimed at speedy reform and, of course, the removal of the FRP from power. A split has ensued in the Democratic Party ranks, after repudiation by the party's leadership of any unconstitutional excesses. Some of these advocates of more extreme measures recently joined forces to form the new Nation Party, whose strength in the country cannot yet be assessed. It is clearly evident, however, that the great majority of the Turks fully approve President İnönü's policy of carefully avoiding extremes, while Turkey develops its democratic processes of government, in order to frustrate infiltration by subversive elements intent upon destruction of individual freedom and national independence.

A US Survey Group visited Turkey in the summer of 1947 after Congress had voted \$400 million to aid Greece and Turkey. This group recommended that the \$100 million allocated to Turkey be devoted to modernizing and training the Turkish armed forces and to alleviating the heavy financial burden of maintaining those forces.

A program to implement these recommendations, which were enthusiastically welcomed and endorsed by the government and people of Turkey, was then drawn up, and in October the first shipment of US aid matériel arrived in a Turkish port. In 1948 Congress voted a further \$225 million to aid Greece and Turkey; of this sum \$75 million has been tentatively allotted to the continuation of the program of improving Turkey's military defense structure.

As a participating nation in the European recovery program, Turkey may be assisted in obtaining matériel and equipment with the object of increasing economic production, particularly agricultural and mineral, so that Turkey may contribute to the recovery of Western Europe. Turkey, whose foreign trade in prewar years was very largely with Western Europe, is directly interested in the economic recovery of that area, as well as in its preservation from domination by the Soviet Union.

Government plans for economic rehabilitation and resumption of the program of industrialization and development, which were necessarily suspended during the war, have been announced, but their extensive implementation must depend upon the amount of foreign exchange—especially dollars—that becomes available. Although during the war substantial gold holdings were accumulated, the government drew heavily upon them in 1947 and is reluctant to reduce them still further. Turkey's dollar requirements, needed to obtain machinery and durable goods of many kinds in the US, must be obtained through export sales to the US or countries willing to settle in convertible currency. Dollar exchange may be further provided in Foreign Cooperation Administration credits under programs to aid in the recovery of Europe through credits from other official or private US sources, or from the International Bank for Reconstruction and Development in Soviet pressure on Turkey. The situation has been no appreciable lessening in Soviet pressure on Turkey.

There has been no appreciable lessening in Soviet pressure on Turkey. The situation has been no appreciable lessening in Soviet pressure on Turkey.

* It has subsequently been announced that an ECA loan of \$80 million will be made to Turkey.

PUBLIC RECORD OFFICE

File: FCO 17 871

PLEASE NOTE THAT THIS COPY IS SUPPLIED SUBJECT TO THE PUBLIC RECORD OFFICE'S TERMS AND CONDITIONS AND THAT YOUR USE OF IT MAY BE SUBJECT TO COPYRIGHT RESTRICTIONS. FURTHER INFORMATION IS GIVEN IN THE ENCLOSED 'TERMS AND CONDITIONS OF SUPPLY OF PUBLIC RECORDS' LEAFLET.

RECEIVED IN
REC-113 No. 10
30-2-1969
NEO/H

BRITISH EMERGENCY
RAGHADA
20 December 1969

CONFIDENTIAL

Dear Peter, (2) Saddam Hussein

My telegram No. 1030 (on the IFO section) summarized part of the conversation I had with Saddam Hussein on 16 December. In it I said I would be reporting further by bag.

2. Since Saddam's emergence into the limelight last month as Vice-Chairman of the Revolutionary Command Council and recognized heir-apparent of President Bakr, I have naturally wanted to get at him - not least since the Soviet Ombud told me that he at any rate had succeeded in doing so and had found him a "fantastic beast" without the four-square peasant sincerity of for instance İsmet al-Ba'dr. This seemed encouraging.

3. After no more than a fortnight's prodding in Protocol Department (which is pretty good by local standards for guidance, even with lesser lights) an appointment came through. My main object was simply to form a first-hand impression of this previously inaccessible Grey Eminence and ascertain, if I could, his personal attitude (which some believe to have decisive weight) on major issues; but since the appointment came up at an interesting stage in the IFO affairs were bound to crop up in our conversation (as they unfortunately do in all second visit here), and since I discussed with Grotloff conversations with leading Iraqis), I discussed with Grotloff as it were, with their activities.

4. Saddam's initial demeanour, when he received me (alone) in his modest office in the Presidential Palace, was singularly reserved - perhaps because the speeches was unfamiliar to him. Indeed, he said nothing at all for about five minutes, fixing me with an impressive stare while I spoke. I told him I was grateful for the opportunity of clearing my mind about one or two aspects of his government's policy. My impression, I said, was that the present régime had now established itself firmly and confidently in power, and it seemed legitimate to assume that after eighteen months' experience the main lines of their policy would have taken definite shape. On this assumption, it would help me to present to my Government an accurate

J.P. Frigg, Esq.,
Near Eastern Department,
Foreign & Commonwealth Office,
London, S.W.1.

CONFIDENTIAL

latı'nın yardımıyla darbeyi planlamış, finanse etmiş ve uygulamıştır.

Musaddık'ın devrilmesi, darbeler ve "Ekonomik Kiralık Katiller"le yaşadığımız

coğrafyadaki ülkelerin nasıl ele geçirildiğini göstermesi bakımından önemli bir dönüm noktasıdır.

"Ekonomik Kiralık Katiller"le neyi kastediyorsunuz?

John Perkins'in 2004'te yayınlanan kitabının adıdır. John Perkins'in "Bir Ekonomik Kiralık Katilin İtirafı" adlı kitabı, gelişmekte olan ülkelerde ham madde kaynaklarının, iktidarların ve genel olarak ülkelerin nasıl ele geçirildiğini açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Perkins'in söylediklerinin ne denli ciddi olduğunu anlamak için, önce onun ne tür bir işte çalıştığına bir göz atmak gerekmektedir. Çünkü, onun yaptığı iş, söylediklerinin doğruluğunu ortaya koyacaktır.

Perkins, 1968 yılında Boston Üniversitesi'nde İktisat Fakültesi'nin son sınıfındayken National Security Agency tarafından işe alınmıştır. İşe alınırken bir gün boyunca yalan makinesine bağlı olarak kalmış ve sorulan sorulara cevap vermiştir. Bu süre içerisinde onun zayıf yönleri tespit edilmiştir. 1971'de Chas. T. Main Şirketi'ne girmiştir. Merkezi Boston'da bulunan bu danışma şirketinde 2 bin kişi çalışmaktadır. Main'in Baş İktisatçısı, Ekonomi ve Bölgesel Planlama Dairesi'nin Başkanı olarak Suudi Arabistan, İran, Endonezya, Panama, Ekvator, Kolombiya ve stratejik öneme sahip birçok ülkelerde bulunmuştur. Perkins'in asıl görevi, bahse konu ülkelerde, Amerikan hükümet kuruluşları, bankalar ve özel şirketlerden oluşan bu büyük kurumun çıkarlarını korumaktır.

Perkins, Baş Ekonomist olarak, bu gizli planın gerçekleşmesi için nasıl çalıştığını ve milyarlarca, hatta trilyonlarca doların Amerikalıların kasalarına nasıl aktığını, buna karşılık borç alan ülkelerin nasıl bir yoksulluğa sürüklendiğini ve borç veren şirketler tarafından nasıl yağmalandığını anlatmaktadır:

"İlk ekonomik kiralık katil, 1953'te İran'da demokratik seçimlerle işbaşına gelmiş olan Musaddık Hükümeti'nin devrilmesi için kullanılmıştır. O devrin ekonomik kiralık katili, Kermit Roosevelt idi. Kermit Roosevelt, kan akıtılmadan veya çok az kan akıtılarak, ordu kullanılmama-

dan, yalnızca milyonlarca dolar harcayarak, Time dergisi tarafından yılın adamı seçilen Musaddık'ı devirmiş, yerine İran Şahı'nı getirmiştir. Musaddık'ın devrilmesinden sonra, 'Ekonomik Kiralık Katiller'in çok iyi bir fikir olduğu anlaşılmıştır.

Kermit Roosevelt, CIA'de çalışıyordu, bir hükümet memuruydu. Onun yakalanması, hükümeti sıkıntıya sokabilirdi. Bundan dolayı, benim gibi ekonomik kiralık katilleri tespit etmek, işe almak ve daha sonra uluslararası danışma şirketlerinde, inşaat şirketlerinde ve diğer şirketlerde çalışmaya göndermek için CIA ve NASA bir aracı olarak kullanılmıştır. Herhangi bir operasyonda bizim gibi özel şirketlerde çalışan ekonomik kiralık katillerin yakalanması, sıkıntı doğurmayacaktı."

Musaddık'ın devrilmesiyle kazanılan tecrübe, daha sonra Türkiye, Irak ve diğer ülkelerde uygulanmış ve başarılı sonuçlar elde edilmiştir.

1953'te İran'dan kaçan Şah, ülkesine geri dönerek Batı'nın desteklediği İran yönetimini yeniden ele geçirdi. Şah Pehlevi, yine Batılı ülkeler tarafından devrilineceye, yani 1979'daki İslam Devrimi'ne kadar ülke yönetiminin başında kaldı. Şah, 1979'da yeniden İran'ı terk etti ve bir daha ülkesine geri dönmedi.

Batılı ülkeler, 1979'da Sovyetler Birliği'nin güneyindeki Müslüman ülkeleri Moskova'ya karşı ayaklandırmak amacıyla İran'da Humeyni Rejimi'ni kurdurmuştur. Şimdi ise Büyük Orta Doğu Projesi çerçevesinde Güney Azerbaycan Türklerinin gücünü kullanarak kendi kurdurduğu rejimi değiştirmek ve yerine bölgede gerçekleştirmeye çalıştığı sistem için uygun bir rejim oluşturmak istemektedir.

İran, köklü devlet geleneğine sahiptir ve hâkim güçler için kolay lokma olmayacaktır

İran, hâkim güçler için Irak ve Afganistan gibi kolay bir lokma mıdır?

70 milyonu aşkın nüfusu, büyük bir ordusu ve nispeten gelişmiş silahları, İran-İrak savaşında elde ettiği tecrübe, Caferiliğin vermiş olduğu yüksek şehitlik duygusu ve çok geniş bir coğrafyaya yayılmış

yerleşim bölgeleriyle İran, Amerika ve onun müttefikleri için Irak ve Afganistan kadar kolay bir lokma olmayacağına açık göstergeleridir.

İran'ın bu avantajlarının yanı sıra bazı dezavantajları da vardır. İran'ın başta Gaşgaylar, Türkmenler, Horasan Türkleri, Şahsevenler ve Azerbaycan Türkleri olmak üzere Kürtler, Belüciler ve Araplar gibi birçok etnik grubu sinesinde barındırması, en büyük dezavantajlardan birisi olarak değerlendirilmektedir.

Birçok uzman, Azerbaycan Türkleri, Kürtler ve Arapların yardımı olmadan hâkim güçlerin İran'a yönelik herhangi bir operasyonunun başarılı olamayacağı kanaatinde. Çünkü, İran'a yönelik her bir senaryoda Azerbaycan Türkleri, Kürtler ve Arapların mevcut rejime karşı ayaklanması öngörülmektedir. Herhangi bir müdahalenin kaderini tayin edecek en önemli unsur, Güney Azerbaycan olacaktır.

Batılı ülkelerin yardımıyla bahse konu etnik gruplara ait teşkilatlar bir hayli güçlenmiştir. Bu yüzden onlar, rejimin içeriden çökertilmesine katkıda bulunabilirler. Başkanlığını Mahmut Ali Çöhreganlı'nın yaptığı Güney Azerbaycan Milli Uyanış Hareketi (GAMO), İran'da ve diğer 20 ülkede teşkilatlanmasını tamamlamıştır. Fakat, Güney Azerbaycan Türklerini ve diğer Türk gruplarını temsil eden teşkilatlar henüz Çöhreganlı'ya tam destek vermemektedir. Belki zaman içerisinde Çöhreganlı bu desteği alabilir. Çünkü, Güney Azerbaycan Türkleri arasında bir grup tam bağımsızlık, diğer bir grup kültürel özerklik ve başka bir grup ise İran'ın toprak bütünlüğü içerisinde bazı haklar elde etmeyi istemektedir. Çöhreganlı, laik ve demokratik bir federasyon istemektedir.

Amerika ve İngiltere, Irak'ta yaptıkları gibi İran'da da yalnız Kürt gruplardan faydalanabilir ve kesin sonuç da elde edebilir. Ancak, Azerbaycan Türkleri ve diğer etnik grupların direnişe destek vermesi, mevcut rejimin

Batı'nın İslam'a ve İslam ülkelerine bakışı hiç değişmedi

Bunun daha iyi anlaşılması için size gizli belgelerden birkaç alıntı vermek istiyorum:

"Dünyanın en büyük ve yarı büyük güçleri, İslam Dünyası'nın ekonomik zenginliklerini kontrol etmektedir ve bazı bölgelerin stratejik önemini de farkındadır. Söz konusu güçlerin davranışlarını önceden tahmin etmek zordur. Çünkü, bu güçlerden her biri kendisini, alışverişini alelacele yapmak isteyen müşteri olarak görmektedir. Onlar, dükkânın soyulacağını çok iyi bilmektedirler."

"Ne Sünni ne de Şiiiler tanınmış bir lidere sahip değildir. Teroride Sünnilerin halifesi vardır, fakat tarihi halifelik 1350'lerde Bağdat'ta son bulmuştur. O tarihten beri laik güçler tarafından yaratılan ve genel olarak da tanınmayan 'esir halifeler' vardır. Milliyetçilik, Müslümanları parçalamaktadır. Şu an, İslam'ın gelecekteki liderlik rolü için herhangi ciddi bir girişim mevcut değildir."

"1930'dan 1940'a kadar Türkiye, İran ve Suudi Arabistan gibi yalnız üç Müslüman ülke bir dereceye kadar gerçekten bağımsızdı. Bu üç ülke de birbirini kıskanmaktadır ve büyük güçlere karşı milli varlıklarını korumak için savunmadadırlar."

"Bundan başka, Müslüman halklar, propagandayı değerlendirecek, kendilerine yeni bir dünya ve yeni bir cennet vaat edenlerin motivasyonlarını anlayacak kadar eğitimli değildir" 🌀

